

CURTEA DE APEL BĂLȚI
DECIZIE
în numele Legii

22 decembrie 2011

mun.Bălți

Colegiul penal al Curții de apel Bălți

Având în componența sa:

Președinte de ședință	V.Toma
Judecătorii	V.Tripaduș, E. Rățoi
Grefiera	C. Toma
Cu participarea	
Procurorului	V.Costaș
Avocatului	A.Roșca

A examinat în ședința de judecată deschisă apelul declarat de procurorul în procuratura raionului Rîșcani Sergiu Railean

împotriva sentinței nr.1-30/11 din 09.02.2011, pronunțată de judecătoria Rîșcani în cazul penal **Calistru Diomid Dumitru**, născut la 25.04.1952, originar din s.Moșeni, Rîșcani locuitor al or.Rîșcani, str.Eternității, 101, cu studii medii speciale, lucrează ca administratator la Filiala Rîșcani a ÎS „Gările și Stațiile Auto”, moldovean, cetățean al R.Moldova, căsătorit, fără antecedente penale

D.Calistru a fost achitat pe art.190 al.(2) și 361 al.(2) Cod penal, pe motiv, că în acțiunile lui nu s-au constătat existența faptei infracțiunii.

Cercetând recursul declarat, Colegiul penal,

a constatat:

Prin sentința nominaliza instanța de fond a reținut, că D.Calistru se învinuiește de către organele de urmărire penală înm faptul, că el fiind administratator al ÎI „Mida – Calistru” și acționînd prin înțelegere prealabilă cu un angajat neidentificat al primăriei or.Rîșcani, din interes material și în scopul dobîndirii ilicite a bunurilor din proprietatea publică, prin confecționarea și folosirea documentelor oficiale false, într-un timp nestabilit din perioada cuprinsă între 20.12.2000 și 27.12.2000 în localul primăriei or.Rîșcani a fabricat pe o blanchetă tipizată o DECIZIE a Consilului Orășenesc Rîșcani sub nr.5/7 din 15 noiembrie 2000, în care a înscris date vădit false precum că Consilului Orășenesc Rîșcani, jud.Bălți a decis să întărească după ÎI „Midas ” un lot de pămînt aferent obiectului privatizat cu

suprafața de 0,05 ha din pământul stației de autobuze, în scop neagricol și cu drept de cumpărare. Pe această decizie falsă el a aplicat și o semnătură falsă din numele președintelui ședinței a Consiliului Orășenesc.

Acționând în continuare în același scop D. Calistru, în perioada de timp respectivă, a intrat în biroul secretarului primăriei or. Rîșcani-Iu. Cucuș, și, ducînd-o în eroare, prin asigurări, că intenționează prin aplicarea ștampilei cu blazon a primăriei or. Rîșcani doar să legalizeze copia de pe o decizie deja existentă a consiliului Orășenesc Rîșcani, a determinat-o pe cea din urmă să-i aplice ștampila cu blazon a primăriei pe decizia falsificată de el.

Ulterior, într-un timp nestabil, el a prezentat la Oficiul Cadastral teritorial Rîșcani Decizia falsificată de el, solicitînd și obținînd astfel titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. 7101105183, pe care la 27.12.2000 l-a înregistrat în registrul cadastral al deținătorului de teren a Primăriei or. Rîșcani sub nr. 1191.

Mai apoi, la data de 04.04.2002, el a înaintat la Oficiul Cadastral o cerere, prin care, cu referință la aceeași Decizie falsificată sub nr. 5/7 din 15.11.2000 și la titlul ce confirmă dreptul de folosință asupra porțiunii respective de teren, titlul obținut de el în baza Deciziei falsificate, a solicitat și a obținut înregistrarea în registrul bunurilor imobile a dreptului de folosință.

Ulterior, la 06.12.2002, D. Calistru, acționînd ca administrator al ÎI „Mida – Calistru” și urmărind același scop, a înaintat la Primăria or. Rîșcani o cerere în care a indicat precum că terenul cu suprafața de 0,0500 ha de pe str. Eminescu 1 or. Rîșcani se află în folosință la ÎI „Mida- Calistru” în baza Deciziei a Consiliului Orășenesc Rîșcani sub nr. 5/7 din 15 noiembrie 2000 și a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. 7101105183, știind că actele în cauză sînt falsificate. Prin aceeași cerere a solicitat să i se vîndă terenul respectiv.

În urma examinării cererii respective, la 23.12.2002, primarul or. Rîșcani, în calitate de vînzător și D. Calistru, în calitate de administrator al ÎI „Mida – Calistru” în calitate de cumpărător, au încheiat un contract de vînzare- cumpărare a terenului din proprietate publică, prin care Primăria or. Rîșcani a înstrăinat terenul respectiv către ÎI „Mida- Calistru” contra la o sumă de 1506 lei.

Astfel, D. Calistru a fost învinuit, că el ilegal, prin folosirea documentelor oficiale falsificate, care acordă drepturi, a dobîndit terenul proprietate publică cu o suprafață de 0,0500 ha amplasat pe str. Eminescu 1 din or. Rîșcani, fapt prin care a cauzat intereselor publice o daună materială în valoare totală de 36 133 lei, prin ce D. Calistru ar fi comis escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, de două sau mai multe persoane, cu

cauzarea de daune considerabile, adică e învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 al.(2) lit.b),c) CP.

De-asemeni instanța a reținut că D.Calistru se învinuiește de faptul, că el, fiind administratator la ÎI „Mida- Calistru” și acționînd prin înțelegere prealabilă cu un angajat neindentificat al primăriei or.Rîșcani, din interes material și în scopul dobîndirii ilicite a bunurilor din proprietatea publică, prin confecționarea și folosirea documentelor oficiale false, într-un timp nestabil din perioada cuprinsă între 20.12.2000 și 27.12.2000 în localul primăriei or.Rîșcani a fabricat pe o blanchetă tipizată o DECIZIE a Consilului Orășenesc Rîșcani sub nr.5/7 din 15 noiembrie 2000, în care a înscris date vădit false precum că Consilului Orășenesc Rîșcani, jud.Bălți a decis să întărească după ÎI „Midas- Calistru ” un lot de pămînt aferent obiectului privatizat cu suprafața de 0,05 ha din pămîntul stației de autobuze, în scop neagricol și cu drept de cumpărare.Pe această decizie falsă el a aplicat și o semnătură falsă din numele președintelui ședinței a Consiliului Orășenesc.

Acționînd în continuare în același scop D.Calistru, în perioada de timp respectivă, a intrat în biroul secretarului primăriei or.Rîșcani-Iu.Cucoș, și, ducînd-o în eroare, prin asigurări, că intenționează prin aplicarea ștampilei cu blazon a primăriei or.Rîșcani doar să legalizeze copia de pe o decizie deja existentă a consilului Orășenesc Rîșcani, a determinat-o pe cea din urmă să-i aplice stampila cu blazon a primăriei pe decizia falsificată de el.

Ulterior, într-un timp nestabil, el a prezentat la Oficiul Cadastral teritorial Rîșcani Decizia falsificată de el, solicitînd și obținînd astfel titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr.7101105183, pe care la 27.12.2000 l-a înregistrat în registrul cadastral al deținătorului de teren a Primăriei or.Rîșcani sub nr.1191.

Mai apoi, la data de 04.04.2002, el a înaintat la Oficiul Cadastral o cerere, prin care , cu referință la aceiași Decizie falsificată sub nr.5/7 din 15.11.2000 și la titlul ce confirma dreptul de folosință asupra porțiunii respective de teren, titlul obținut de el în baza Deciziei falsificate, a solicitat și a obținut înregistrarea în registrul bunurilor imobile a dreptului de folosință.

Ulterior, la 06.12.2002, D.Calistru , acționînd ca administrator al ÎI „ Mida – Calistru” și urmărind acelaș scop, a înaintat la Primăria or.Rîșcani o cerere în care a indicat precum că terenul cu suprafața de 0,0500 ha de pe str.Eminescu 1 or.Rîșcani se află în folosință la ÎI „Mida- Calistru” în baza Deciziei a Consilului Orășenesc Rîșcani sub nr.5/7 din 15 noiembrie 2000 și a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr.7101105183, știind că actele în cauză sînt falsificate.Prin aceiași cerere a solicitat să i se vîndă terenul respectiv.

În urma examinării cererii respective, la 23.12.2002, primarul or.Rîșcani , în calitate de vânzător și D.Calistru, în calitate de administrator al ÎI „ Mida – Calistru” în calitate de cumpărător, au încheiat un contract de vânzare- cumpărare a terenului din proprietate publică, prin care Primăria or.Rîșcani a înstrăinat terenul respectiv către ÎI „Mida- Calistru” contra la o sumă de 1506 lei.

Astfel, D.Calistru a fost învinuit, că el ilegal, prin folosirea documentelor oficiale falsificate, care acordă drepturi, a dobândit terenul proprietate publică cu o suprafață de 0,0500 ha amplasat pe str. Eminescu 1 din or.Rîșcani, fapt prin care a cauzat intereselor publice o daună materială în valoare totală de 36 133 lei, prin ce D.Calistru a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.361 al.(2) CP- **adică a confecționat, deținut și folosit documente oficiale false**, care acorda drepturi sau eliberează de obligațiuni, **acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane.**

Pein sentința adoptată de către instanța de fond D.Calistrua fost achitat de sub învinuirile formulate.

În termen sentința a fost atacată de procurorul în procuratura Rîșcani Sergiu Railean, care susține, că instanța a făcut o apreciere eronată a probelor prezentate în susținerea învinuirii,a expus eronat conținutul probelor acumulate, a dat o interpretare greșită prevederilor legilor.Autorul apelului consideră, că vinovăția lui D.Calistrua fost confirmată prin comunicarea făcută de G.straticiuc, comunicarea primăriei or.Rîșcani nr.43 din 18.03.2009, declarațiile martorilor V.Biriuc, C.Patic, A.Vlasov.De+asemeni consideră, că instanța greșit a dedus, că D.Calistru a fost pus sub învinuire de două ori pentru una și aceeași faptă.Solicită casarea sentinței, condamnarea lui D.Calistru pe ambele capete de învinuire.

În ședința instanței de apel procurorul participant a pledat pentru admiterea apelului.

Reprezentantul Primăriei or.Rîșcani a pledat pentru respingerea apelului, susținând că interesele Primăriei nu au fost prejudiciate, careva pretenții către D.Calistru nu există.

Inculpatul și avocatul care l-a asistat au pledat pentru respingerea apelului, menținerea sentinței.

Verificând argumentele autorul apelului în raport cu materialele cauzei, ascultînd opiniile participanților la proces, Colegiul penal convine, că apelul înaintat este nefondat, pe acest temei urmează a fi respins.

În susținerea concluziei respective, instanța de apel va statua pe prevederile art.414, 415, 8, 24,26,27, 96, 281, 63,64,251 Cod de procedură penală.

Cu referință la legile menționate, Colegiulș penal reține, că la cercetarea cauzei instanța de fond a dat destulă eficiență prevederilor art.26,27,93-101 Cod de procedură penală, a cercetat probele administrate sub toate aspectele, le-a verificat, a făcut o analiză amplă a probelor acumulate pe cauză, le-a dat aprecieri juste, legal și întemeiat a dedus oportunitatea respingerii învinuirii formulate de către organele acuzării.

Astfel, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședința de judecată au fost acumulate suficiente probe care resping învinuirea formulată de către organele acuzării în aspectele respective.De aceia, instanța corect, cu trimitere la conținutul probelor acumulate pe cauză, la cadrul legal, a reținut, că în acțiunile lui D.Calistru nu sînt prezente acele acțiuni care se atîrnă la infracțiuni.

În argumentele aduse de procuror în suportul apelului înaintat, nu se conțin concret motivele pentru care dînsul consideră sentința instanței de fond de achitare a lui D.Calistru ca fiind ilegală și neîntemeiată, autorul apelului reducîndu-se doar la expunerea conținutului rechizitoriului, a justificării probelor/unilatetral/ în suportul învinuirii în aspectul expus în rechizitoriu, fără însă a ține cont de cele stabilite în cadrul judecării cauzei, de cadrul legal existent.În atare împrejurări, partea acuzării impune instanței de judecată de a accepta concluziile date de organele de urmărire penală în defavoarea inculpatului, sau să înceapă o judecată de la ideia preconcepută că persoana trimisă în judecată a comis o infracțiune ce constituie obiectul înviinuirii, tot odată făcînd abstracție de la faptul, că sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. Astfel, autorul apelului respectiv pledează pentru a se face abateri de la prevederile art. 24, 26 al.(3),27 CPP.

Potrivit prevederilor art.96 al.1 CPP în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei penale urmează a fi dovedit de rînd cu altele și faptele referitoare la existența elementelor constitutive ale infracțiunii, precum și circumstanțele care înlătură caracterul penal al faptei;caracterul și mărimea daunei cauzate prin infracțiune;

Prin urmare, pornind de la aceste prevederi, probele la care face referința procurorul în apelul său, urmează să demonstrează mai întîi de toate existența elementelor infracțiunii, cît și cauzele care înlătură caracterul penal al infracțiunii. Adică, urma de a se stabili fapta infracțiunii, dacă au avut loc faptele infracționale, apariția fenomenului de infracțiune și dacă acestea constituie elemente ale infracțiunii imputate.

Susținerea acuzării se bazează pe decizia 5/7 din 15.11.2000/f.d.54/, care se pretinde că ar fi fost falsificată prin aportul unui lucrător al primăriei,

al lui D.Calistru și care ulterior ar fi fost utilizată de către D.Calistru pentru a dobândi ilicit avutul public.

Or, potrivit probelor prezentate de acuzător, copia deciziei care se pretinde că ar fi fost falsificată, D.Calistru a primit-o la secretara Primăriei, copia deciziei fiind consemnată și certificată cu ștampila de blazon al Primăriei.

De menționat, că prin ordonanța din din 16.03.2010/f.d.112-115/ procesul penal în privința secretarei Primăriei care a eliberat copia deciziei nominalizate a fost încetat.Tot odată, pe cauză lipsec careva date care ar confirma că se duc careva investigații în privința altor persoane - colaboratori ai Primăriei, care ar fi avut atribuție la procesul de falsificare a deciziei respective de rînd cu D.Calistru, în timp ce lui D.Calistru i se impută calificativul, „acțiuni săvîrșite de două sau mai multe persoane”.

De menționat, că nici raportul de expertiză anexat la dosar, nu confirmă faptul, că copia deciziei prezentate de către D.Calistru la toate organele abilitate pentru a dobîndi dreptul de proprietar asupra terenului respectiv este falsă.Or, potrivit concluziei ce se conține în raportul de expertiză/f.d.71-73/ impresiunea de ștampilă umedă a Consiliului Orășenesc Rîșcani Primăria Județul Bălți, aplicată în decizia cu nr.5/7 din 15.11.2000, a fost aplicată cu originalul ștampilei umede a Consiliului Orășenesc Rîșcani Primăria Județul Bălți; semnătura din rubrica „Secretarul Consiliului” din Decizia cu nr.5/7 din 15.11.2000 pe numele Cucuș și din Mapa de arhivă cu nr.626 pe numele Cucuș, prezentate la expertiză, **probabil sun efectuate de către o singură persoană**; textul din Decizia cu nr.5/7 din 15.11.2000 și în procesul verbal nr.5 din 15.11.2000 în mapa de arhivă nr.626, perezentate la experiză, **probabil sunt imprimare cu aceeași mașină de tapat.**

Acestea fiind recepționate, în condițiile cînd pe cauză nu se fac careva investigații penale în vederea stabilirii persoanei din primărie care precum că ar fi preparat la mașina de tapat textul deciziei, care ar fi facilitat consemnarea copiei care a fost transmisă lui D.Calistru, nu poate fi reținut faptul, că D.Calistru ar fi avut careva tangență în cadrul confecționării sau falsificării Deciziei în cauză, după cum nu poate fi reținut faptul, că acesta ar fi cunoscut cert, că atare decizie, cu atare conținut nu există, iar el a utilizat-o pentru a dobîndi avutul public.Or, însăși faptul, că în procesul verbal al ședinței Consiliului Orășenesc Rîșcani nu sînt prezente datele care ar atesta că întrebarea despre lotul de pîmînt respectiv ar fi stat la ordinea zilei, nu demonstrează, că decizia în cauză a foist falsificată de către D.Calistru, că acesta ar fi utilizat decizia respectivă pentru a dobîndi avutul public.Or, pînă a fi reținute careva fapte infracționale, urma ca organele de urmărire penală să

prezinte careva dovezi, că acestea sînt false/ raport de experiză, constatări științifice, prezența unui act juridic, prin care ar fi stabilită nulitatea acestora /, astfel, că atîta timp cît asupra legalității ori ilegalității acestora nu s-au pronunțat careva hotărîri, nu s-au făcut careva concluzii de către specialiștii în domeniu, acestea sînt prezumate a fi legale. Prin urmare, susținerile acuzării, că acestea ar fi false, este doar o presupunere, iar condamnarea nu poate avea loc pe baza unor presupuneri.

Tot odată în conținutul rechizitoriului, nu și-a găsit reflectare învinuirea concretă în privința D.Calistru, învinuirea nu cuprinde acei indici obligatorii care sînt prescriși de legea procedurală.

Astefel, reieșind din prevederile art.281 CPP, învinuirea urmează să cuprindă în mod obligatoriu: data, locul, mijloacele și modul de săvîrșire a infracțiunii de falsificare a documentelor oficiale de către persoana învinuită, respectiv aceleași cerințe sînt înaintate de art. 394 CPP către o sentință de condamnare. Adică acestea trebuie să cuprindă date în ce concret au fost acțiunile/inacțiunile/ D.Calistru în procesul de falsificare sau deținere și utilizare a documentelor false, care au fost motivele și intenția acestuia.

Nici în cadrul urmăririi penale, nici în ședințele de judecată, atît al instanței de fond, cît și al instanței de apel, nu au fost prezentate careva probe, care ar demonstra împrejurările concrete în care s-au desfășurat evenimentele infracționale, iar în lipsa a atare, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, aceste lacune se interpretează în favoarea persoanei.

Tot odată, Colegiul penal reține, că în lipsa a careva probe care ar fi demonstrat, că actele la care face referință acuzarea sînt falsificate, comunicările la care se referă autorul apelului, declarațiile martorilor nominalizați/L.Revencu, V.Biriuc, C.Patic , A.Vlascov/ și alții enumerați de procuror, nu pot fi considerate ca probe ce ar demonstra acțiunile infracționale din partea D.Calistru.Or, nici în una din declarațiile acestor martori pe cauză nu se conțin careva informații ce ține de procesul de falsificare sau de deținere și utilizare a documentelor oficiale false de către D.Calistru.De aceia, susținerile procurorului, precum că declarațiile martorilor respectivi ar putea constitui un mijloc de probă care ar defaima în infracțiunea de falsificare, deținere și utilizare a documentelor false de către persoana învinuită, nu pot fi reținute. Mai mult, comunicările la care face referință procurorul echivalează cu o adresare a persoanelor respective despre presupusele încălcări, însă nu servesc drept probă a unor acțiuni infracționale, momente care au fost atenționate și în jurisprudența națională, care rezultă din jurisprudența CEDO.Acestea cu atît mai mult nu pot fi

interpretate ca probe în susținerea acușării în condițiile cînd ele se combat prin declarațiile martorilor Iu.Cucoș, A.Vlascov, V.Biriuc, L.Revenco. Or, nimeni din acești martori nu au dat careva declarații, care ar atesta fapta de falsificare a actelor în cauză, sau de utilizare cu bună știință a actelor false de către D.Calistru în vederea dobîndirii ilicite a bunurilor publice.

De remarcă, că atît în ședința instanței de fond, cît și al celei de apel, reprezentantul Primăriei L.Revenco a susținut univoc, că prin faptul transmiterii în proprietate lui D.Calistru a terenului respectiv de pămînt nu au fost aduse careva prejudicii Primăriei, cea din urmă nu are careva pretenții materiale către acesta. De-asemeni dînsa a susținut, că D.Calistru nu a putut falsifica decizia, dat fiind că pe copia deciziei este ștampila originală a Primăriei, aceasta este consemnată de către persoana abilitată a primăriei. și dacă copia deciziei care i s-a eliberat lui D.Calistru a fost certificată, consideră, că a existat și procesul verbal al ședinței Consiliului, cît și decizia respectivă.

În aspectele respective s-au exprimat și fostul primar al Primăriei, care de-altfel a semnat borderoul de prețuri pentru pămînt, a semnat contractul de cumpărare-vînzare a terenului de pămînt- A.Vlascov.

Prin urmare, în aceste condiții, este anahronic de aduce învinuiri în acțiuni de escrocherie, în condițiile cînd partea vătămată susține, că toate acțiunile inculpatului au fost legale, că primăriei nu i s-au adus careva prejudicii.

Faptul, că martorul V.Biriuc a susținut, că borderoul de plată ar fi fost perfectat de către P.Velișca ori de către primar, că dînsul ar fi semnat adevărînța din f.d.132, însă aceasta ca document nu există, nu atestă vinovăția lui D.Calistru în cele imputate.

De-asemeni, nu prezintă o probă a celor imputate inculpatului, declarațiile martorului C.Patic.Or, din conținutul acestora rezultă doar descrierea procedurii de eliberare a autorizației de construcție, a certificatului de urbanism, după cum și faptul, că la momentul înstrăinării terenului de pămînt, pe acest teren nu erau legalizate careva edificii.

Prin urmare, lipsa a careva probe care ar confirma acțiunile/inacțiunile/ persoanei legate de procesul de falsificare, deținere, folosire a documentelor false, lipsa a careva probe, care ar demonstra, că actele vizate în rechizitoriu sînt false, lipsa a careva acte juridice care ar declara nulitatea documentelor respective, lipsec instanța de posibilitatea de a reține în sarcina persoanei careva acțiuni infracționale. Or, nici în cadrul urmăririi penale, nici în ședința de judecată nu au fost demonstrate fenomenul infracțional, toate acțiunile descrise de acuzător purtînd un caracter declarativ, de presupunere, iar lipsa unor documente oficiale false în materialele cauzei duc la lipsa faptei

infracționale prevăzute atât de art.190 Cod penal, atât și pe art.361 Cod penal, cu indicii respectivi.

Nu pot fi reținute argumentele procurorului, precum că instanța ar fi dat aprecieri eronate probelor acumulate.Or, potrivit materialelor cauzei, martorii la care face referință procurorul au dat declarații contradictorii, Tot odată probele acuzării mai degrabă detestă , decît confirmă învinuirea formulată, acestea nicidecum nu pot fi reținute în suportul unei sentințe de acuzare.

În acest context, Colegiul penal consideră, că instanța de fond, în conformitate cu prevederile art.394 al.(3) CPP, argumentat, cu lux de amănunte a indicat pentru care motive a admis unele probe și le-a respins pe altele, concluziile instanței în latura respectivă rezultă obiectiv din cele stabilite pe acuză, deci instanța just a dedus oportunitatea achitării D.Calistru pe art.190 al.(2) CP și pe art.361 al.(2) CP.

Or, nefiind stabilit faptul falsificării documentelor de către D.Calistru,a persoanei concrete care ar fi acționat de comun acord în aspectul falsificării documentelor nominalizate în rechizitoriu,în lipsa prezenței unor investigații pentru a stabili persoana care precum că a acționat de comun cu D.Calistru,în condițiile cînd nu a fost stabilită nulitatea actelor respective, nu poate fi reținută nici fapta de falsificare, nici dobîndirea ilegală a dreptului de proprietar asupra bunului imobil. Pornind de la prevederile art.96 CPP, ținea de obligațiunea organelor de acuzare ca să stabilească corespunderea circumstanțelor faptei imputate cu elementele constitutive ale infracțiunii respective.

Astfel, obiectul nemijlocit al infracțiunii prevăzute de art.190 CP îl constituie relațiile sociale a căror existență și desfășurarea normală sînt condiționate de ocrotirea relațiilor patrimoniale.

Latura obiectivă a escrocheriei se realizează prin dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.

După cum rezultă din însăși probele prezentate de către partea acuzării dreptul de proprietate asupra terenului de pămînt D.Calistru l-a dobîndit în baza contractului de cumpărare- vînzare, contract care pînă în prezent are putere juridică legală, nefiind de nimeni contestat în ordinea stabilită și anulat printr-un act juridic de organele abilitate cu acest drept/ lipsește vre-o hotărîre judecătorească la acest capitol/.Astfel, fiind justificat primirea de către D.Calistru a dreptului de proprietar asupra terenului de pămînt respectiv, drept ce presupune în sine pentru viitor dreptul de posesie, folosință și de dispoziție asupra imobilului primit în proprietate.

Prin urmare, în lipsa a careva probe, care ar demonstra că actul respectiv a fost dobândit în mod ilicit, că însăși actul este ilicit, nu poate fi reținută fapta dobândirii elicite a bunului respectiv de către D.Calistru.

Potrivit dreptului penal, escrocheria se consideră consumată, dacă averea a fost dobândită de la pătitit.Prin urmare, determinarea persoanei pătimate este un element obligatoriu pentru stabilirea componenței de infracțiune prevăzută de art.190 al.2 CP. În materialele cauzei penale însă lipsește indicația asupra pătititului în cauză, organele de acuzare utilizând doar termenul dobândirii **avutului public**, fără a concretiza organul public.

De menționat, că în materialele cauzei sînt prezente materialele unei proceduri civile, care a fost pornită de către procuror privind declararea nulității contractului de vânzare - cumpărare a terenului nominalizat/f.d.92/, careva materiale despre rezultatele soluționării întrebărilor rerspective- pe cauza penală nu au fost prezentate.Tot odată, instanța de apel reiterează, că în cererea respectivă, în aspectul respectiv, de către procutror nu a fost invocat în a cui interese a fost depusă, nu a indicat cui i s-au cauzat daune prin acțiunile respective, fiind tot odată indicat ca intervenient accesoriu Filiala nr.9 B.C. „Finbanc” or.Rîșcani.

În atare împrejurări, lipsa probelor care ar stabili fapta ilicită de dobîndire a dreptului de proprietar de către D.Calistru, lipsa unui pătitit după statut pe cauză, indică la lipsa unor elemente obligatorii ale infracțiunii de escrocherie și anume la lipsa laturii obiective.

Deducînd nevinovățialui D.Calistru pe fapta de escrocherie, instanța just a indicat la circumstanțele respective, or, orice fals de documente în sine are drept scop dobîndirea unor drepturi, eliberarea de obligații. Iar în condițiile, cînd nu au fost prezentate probe care ar confirma că actele prezentate ar fi fost false,probe că ar fi admisă prejudicierea cuiva, nu poate fi dedusă nici concluzia, că persoana ar fi utilizat documente false pentru a obține niște drepturi.

Nu pot fi reținute susținerile procurorului, precum că instanța a dat alt conținut declarațiilor date de către martori. Potrivit încheierii emise, au fost făcute rectificările de rigoare în procesul verbal al ședinței de judecată, iar conținutul probelor respective, cu rectificările respective nu pot afecta concluzia la care a ajuns instanța, nu pot influieța soluția de achitare a inculpatului.

Nu pot fi reținute argumentele procurorului privind faptul, că sînt lipsite de temei concluziile instanței precum că D.Calistru ar fi fost pus de două ori sub învinuire pe aceleași fapte.Or, autorul apelului nu a invocat absolut nici un motiv pentru care dînsul consideră, că concluziile instanței la acest capitol ar

fi greșite. Or, instanța de fond detaliat, cu trimiterea la legile respective, a expus în sentință motivele pentru care a ajuns la concluzia respectivă, concluzia rezultă din prevederile legii procedurale naționale, după cum și din practicile jurisprudenței CEDO. Și, deși circumstanțele la care a făcut referință instanța de fond în latura respectivă pot servi ca temei pentru încetarea urmăririi penale în baza art.332, 275 CPP, acestea de rînd cu toate celelalte circumstanțe stabilite pe cauză, suplimentar justifică sentința de achitare adoptată în privința lui D.Calistru.

În virtutea celor indicate mai sus, Colegiul penal deduce, că sentința adoptată de către instanța de fond este una legală și întemeiată, aceasta este sub acoperire legală atît în raport cu argumentele aduse de procuror în apelul declarat, atît și cu circumstanțele ce ar putea fi luate în considerație de către instanța de apel din oficiu.De aceia apelul procurorului va fi respins, cu menținerea sentinței.

Călăuzându-se de art. 414, 415 al.1 pct. 1 lit.c), 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e:

Respinge ca nefondat apelul declarat de către procurorul în procuratura raionului Rîșcani Sergiu Railean, împotriva sentinței nr.1-30/11 din 09.02.2011, pronunțate de judecătoria Rîșcani în cazul penal **Calistru Diomid Dumitru** , sentință ce se menține integral.

Decizia este executorie, dar poate fi atacată în recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la pronunțare.

Președinte de ședință:

Judecători: